

היה מביא פרק שני סוטה

טו.

עין משפט
נר מצוה

יב א מיי פ"ב מהל' משה הקדמות הלכה יג: יג ב מיי שם הל"ד: יג ד מיי שם הל"ז: יג ד ה מיי שם פ"ב הלכה [ג] ג סגן עשן קפד:

תוספות שאנץ

ומביא ראה מההיא דחולין בדק בקרומית של קנה דההו ע"ז. ויש לדחות אוהו [ראיה] כמו שפירשתי דסבורא ליה כ"י יוסי בר' יהודה. ועוד היה מביא ה"ד אפרים דאי' מפרק איהו מקומן שחיטתו בצפון וקיבול דמן כבלי שרת בצפון ומניקט גבי קבלה כלי שרת ולא נקט גבי שחיטה דלא אמר שחיטתו כבלי שרת בצפון שימ דבשחיטה לא בעי כלי שרת. ומיהו אינה ראה דהא דלא תני שחיטתו כבלי שרת בצפון כמו דתני וקיבול דמן כבלי שרת משום דבבבילה צריך שיהא הכלי בצפון אבל בשחיטה לא צריך. מקטירו גרס אטו כבלי שרת מקטר ליה. והכי קא קשיא ליה והרי עדיין לא מלחן והרי אחרו כן תני ומלחו ונותנו על גבי האשים אלא אימא מעלה על מנת להקטירו כבלי שרת לאחר שישלחו ובמנחות (דף כו ע"א) קאמר כי הכא ומקטירו כבלי שרת ולא פריך כי הכא ופי' במסכת יומא פ' שני שעירי (דף סו.) דור נמי חוטא הוא. פי' שציער עצמו מן היין. ואי' ליקשי מאשם נזיר דהוה ליה למימר דתהא טעונה נסכים דאינה באה על חטא כדאמר התם בכריתות (דף כו ע"א) אשם נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

ה"ג ומקטירו ס"ד. ולא גרס אטו כבלי שרת מקטר ליה. והכי קא קשיא ליה מקטירו ס"ד והרי עדיין לא מלחא וסיפא קמני ומולחו ונותנו על גבי האשים אלמא השתא הוא דמקטר ליה: אלא אימא

מעלהו להקטירו כבלי שרת. כלומר

לאחר שישלחו: קרב הקומץ למר כדאית ליה וכו'. קרב הקומץ דקמני דמתיר שירים באכילה מאימת חשיב קריבה להמיר שירים לרבי יוחנן כדאית ליה משמילת האור כרובו ולרבי חנינא משתלוט בו ואפילו מעט:

למשה. גבי מנחות כהונה כתיב (במדבר יח) לך נתמים למשה: לא תאפה חמץ חלקם וגו'. אפילו חלקם שירים לא תאפה חמץ דררשין ליה האי חלקם דקרא נמי לפניו אלא תאפה: מנחה

ושבועת העדות ושבועת ציטוי דכתיב הסם ואם לא תשיג ידו לשתי תורים וגו' (ויקרא ה:) ה"ק וכו'. כלומר לא קמני מילתא כזאתי נפשיה אלא כרוך ומני הכי כל המנחות טעונות שמן ולבונה וזאות חטין כלומר ושאים טעונות זאות מיהת חטין וזאות סולת כלומר חטא מהני מעליותא אית זבו כילד מנחת חוטא

אע"פ שאינה טעונה וכו': שלא יא חוטא נשכר. להקל במנחתו וימר משאר מנחות: חטאם חלב. כל חטאת סתם קרי חטאת חלב דכתיב חלב כתיב (ה) כל חלב וכל דס לא תאכלו (ג ס) וכתיב במריה פרשת חטאת: נסכים. סולת למנחה ועשרון

לכבש יין ושמן רביעית או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר קטא ושקטא אשפתתא אלא דאפיה סולת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת ה' ויקרא ה יא

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

מוסף רש"י

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

מעונה נסכים. א"ל דאינה טעונה נסכים משום דאינה נזיר ונדנה די"ל ה"פ צדין הוא מלאחר שהוא חוטא היה צריך לעונשו להציא קרבן גדול אבל כבוד ומעשר אינו צדין: סבר לה ברבי אלעזר הקפ"ר. הכא משמע דרבי שמעון ורבי

אלעזר הקפ"ר סבירא להו דאפילו נזיר טהור חוטא הוא דהא נזיר טמא היה מציא חטאת העוף ועופות אינם טעונים נסכים כדאיתא בפרק שמי מדות (מנחות דף ט.) והכי איתא בהדיא נמי בפרק קמח' דנדרים (דף י.) ובפרק ג' דנזיר (דף יט.) דאף על גב דקרא נזיר טמא כתיב און אפילו נזיר טהור קאמרין דקסבר רבי אלעזר הקפ"ר חוטא הוא והיינו טעמא דכתיב קרא נזיר טמא הואיל ושנה כחטא וקשה משמעתיא קמיימתיא דנזיר (דף ט.) דמנן אהא נאה הכי זה נזיר ודלמא אתנאה לפניו במנחת קאמר אמר שמואל שפסום בשערו ואמר אתנאה נזירא עביד מילתא דעצירה ואמרין ליה נאה אין אפילו רבי אלעזר הקפ"ר דלמר נזיר חוטא הוא הני מילי גבי נזיר טמא דאידי דעבי מיסתר דילמא אחי למיעבד על נזירותיה אבל נזיר טהור לאו חוטא קריין ציה ואם תאמר שמואל סבירא ליה התם אליבא דרבי אלעזר הקפ"ר דנזיר טהור לאו חוטא וסתמא דגמרא דהכא ודפ"ג דנזיר (דף יט.) לאו כשמואל וסתמא דמתניתין דקרי ליה נאה אליבא דרבנן דאמרי לאו חוטא לפוס סתמא דגמרא י' אס כן מיקשה דשמואל אדשמואל דלמר פרק קמח' דתענית (דף יט.) כל יושב בתענית נקרא חוטא סבר לה כרבי אלעזר הקפ"ר ותענית כנזיר טהור הוא דלמרין צפ"ק דנדרים (דף י.) רבי אלעזר הקפ"ר אומר וכו' מכלן שיושב בתענית נקרא חוטא והתם מיירי נזיר טהור כדפרישית ומדמי ליה יושב בתענית והשתא אית לן למימר דסתמא דגמ' דנדרים נמי דמדמי יושב בתענית לנזיר טהור דלא כשמואל דאיהו הוה מדמי ליה דוקא לנזיר טמא לפי שמלער את עלמו מכל דבר שהרי יושב בתענית ומתחרט כנזיר טמא שמתחרט משום לעד דעבי מיסתר נזירותיה אבל נזיר טהור אינו לעד נמי מיהו מיקשה דשמואל אדשמואל דלמר צפ"ק (לעיל דף יט.) דיושב בתענית נקרא חוטא ובפרק החובל (צ"ק דף ט.) פריך ואין אדם רשאי לחבול בעצמו והתניא יכול נשבע להרע לעצמו וכו' מה ה"פ רשות אף הרעה רשות ומוקי לה שמואל ציושב בתענית דהוא רשות

ומקטירו כבלי שרת⁶ בכלי שרת ליה אלא אימא מעלהו בכלי שרת להקטירו: ומולחו ונותנו על גבי האשים דכתיב¹ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח וגו': קרב הקומץ שיריה נאכלין: מנלן דכתיב² והקטיר הכהן את אוכרתה וגו' וכתיב³ והגותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קרב הקומץ למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה דאימור⁴ הקומץ מאימתי מתיר שיריים באכילה רבי חנינא אמר משתשלוט בו האור רבי יוחנן אמר אימשיצת האור ברובו: ורשאין הכהנים ליתן לתוכו יין ושמן ודבש מאי טעמא אמר קרא למשחה⁵ לגדולה בדרך שהמלכים אוכלין: ואין אסורין אלא מלחמין דכתיב⁴ לא תאפה חמץ חלקם⁶ א"ר שמעון בן לקיש באפילו חלקם לא תאפה חמץ: כל המנחות כו': וכל המנחות טעונות שמן ולבונה והאיכא מנחת חוטא דרחמנא אמר⁵ לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה הכי קאמר כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת מנחת חוטא אף על פי שאינה טעונה שמן ולבונה באה מן החיטין ובאה סלת מנחת העומר אע"פ שהיא באה מן השעורין טעונה שמן ולבונה ובאה גריש וזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה ובאה מן השעורין ובאה קמח⁶ תניא אמר ר"ש ברין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה שלא יהא חוטא נשכר ומפני מה אינה טעונה שלא יהא קרבנו מהודר הוא שתהא חטאת חלב טעונה נסכים⁷ שלא יהא חוטא נשכר ומפני מה אינה טעונה נשכר וכו' התם מנגיעיה הוא דאיכפר ליה כי מיייתי קרבן לאשתריוי בקדשים הוא דקא מיייתי אלא מעתה חטאת נזיר תהא טעונה נסכים לפי שאינה באה על חטא סבר לה ברבי אלעזר הקפ"ר דאמר נזיר נמו חוטא הוא: רבן גמליאל אומר כשם כו': תניא אמר להן רבן גמליאל סופרים הניחו לי ואדרשנה⁸ כמין חומר דשמעיה

ועוד קשיא מפרק בתרא דכריתות (דף טו.) דלמר [חטא] שאין אנו מכירין צו אלא המקום יוס שבכר עליו יוס הכפורים לא יייתי דהא כפר עליה יוס הכפורים ומשני לכל חטאתם ולא לכל טומאתם ולרבי אלעזר הקפ"ר מאי איכא למימר נזיר כי מיייתי קרבן לאו לכפרה מיייתי אלא לחלוני עליה נזירות טהרה א"נ למישרי נפשיה ביין אלמא דקרבן נזיר לר' אלעזר הקפ"ר לאו לכפרה אחי והכא משמע משום דכא על חטא אינה טעונה נסכים והכי אמר נמי צפ"ג דנזיר (דף יט.) דחטאת העוף לר' ישמעאל בא על חטא דאע"ג דבעל מיעקר עקר מיייתי ואכתי הוה מצי למיפוך התם לר' שמעון דהכא ולר' ישמעאל מוספק נזיר לר' ישמעאל מוספק נזיר טמא לר' שמעון אפי' מספק נזיר טהור ובפרק קמח' דשזועות (דף ט.) נמי לא מתרץ כמו בכריתות דלאו משום כפרה אחי: סבר לה ברבי אלעזר הקפ"ר. תימא לי אמאי תלי מילתיה צר' אלעזר הקפ"ר והא' איהו גופיה אומר נמי צפ"ק דנדרים (דף י.) אבל נזירות לא התנדבו שלא יקראו חוטאין שנאמר וכפר עליו מאשר חטא וי"ל אגב שיטפיה דנקט בכל דוכתא הכי נקט נמי הכא כי האי ליגנא: ב"מין חומר. פי' רבי היילל מרגלית ענין אחר זושם כמו חומרתיא דפילון (שבת דף ט.) בשמים מעורבין תרגום צוללה דפילא ענין אחר פי' רבינו סעדיה גאון כמין המעשה דצולשון ארמית אומר אדם לחצירו מה חמרך כלומר מה מעשירי:

ואם לאו למנחה ועשרון לכבש יין ושמן רביעית או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר קטא ושקטא אשפתתא אלא דאפיה סולת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת ה' ויקרא ה יא

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

מוסף רש"י

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

מוסף רש"י

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים:

הנהגות הב"ח (א) רש"י ד"ס חטאת ופי' כתיב דכתיב כל חלב: לעזי רש"י בטר"ן. כפתור.

הקומץ מאימתי מותר כו'. דכתיב קדש קדשים מאשי ה', אין להן חלק אלא לאחר אשי ה' בתי"כ (מנחות כו.) למשחה. לך נתמים למשה, מתגרמין לרבו, והיינו לגדולה (נפחים א.) נתמנת נפקא ריבנות כו'. שלא יא קרבנו מהודר. שלא תא' למנחה נאח' במין חומר. (מנחות א.) כמין חומר. נזיר לבטלה אתו. וייל' דבין דלבטלה קא אתי אינו טעון נסכים: